

Written by ஜீ வி -

Saturday, 27 October 2012 18:00 - Last Updated Saturday, 27 October 2012 18:16

அவரது ஞாபக அடங்குகளில் கம்பீ ரமாக வீ ற்றிருக்கின்றனர். சிறு வயதில் காது வதை தியதிற காக வதை தியரின கிளிளிக் குப் போகும் வழியில் பார்த்த சிவப்பாக நின்ற ஆளுயர தபால் பெட்டி கட்ட பின்னும் நினைவில் நின்று எழுத்தில் ஏதோ ஒரு கணத்தில் பதிவாகியிருக்கிறது. இந்த நினைவாற்றல் தான் வண்ணதாசன் பெற்ற வரப்பிரசாதம். அவரால் பதிந்துள்ள அவரது அபார நினைவாற்றல் கிளபிரிந்து கிளபிரிந்து வெவ் வறே தரிசனங்களின் நினைவுகளை இழுத்து வந்து எடுத்துக் கொண்ட பொருளாடன சரேக் கும் ஆற்றல் கதைப் பின்னலாகின்றன. அதை இப்படி கட்டச் சொல்லலாம்: அவரது ரசனை அலாதியானது. அந்த ரசனை அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்களின் விளைவு. அந்த அலாதியான அவரது ரசனையுடன், காணும் காட்சிகள் கலந்து அவரால் விளைபுரிகையில் அவை கதைகளாகின்றன. இதனாலேயே அவரது ரசனைகளே ஸ்தம்பலமாக அவரது கதைகளை நடத்திச் செல்வதற்கும் பொறுப்பற்றே கின்றன.

வண்ணதாசனின் தளம் சிறுகதைகள் தாம். சின்னச் சின்ன கதைகளின் எல்லை தாண்டிப் போவது அவரது குப்பிப்பதில்லை. இந்த இடத்திலிருந்து இந்த இடம் வரவே என்று மனத்தில் கோடும் போட்டும் வதை திருப்பதைப் போல முடிக்க வேண்டிய அந்த இடம் வந்ததும் அப்பாட்டாக முடித்து விடுவார். அப்படி அவர் முடித்ததும் கனக கச்சிதமாக இருக்கும். பலநேரங்களில் அந்த கட்சி வரி கட்ட மறே கொண்டான கதையை வாசகனே தன் யோசனையில் நீட்டித்து முடித்துக் கொள்கிற மாதிரி வசதி வேறு பண்ணிக் கொடுத்து திருப்பார்.

அன்பு தான் ஆரம்பம்; இருந்தாலும் எல்லோராலும் அந்த இடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க முடியாது என்பது தான் சட்டசூழல். அன்பு செலுத்துதல் கட்ட சிலருக்குத் தான் சாத தியப்பட்டச் செயலாக இருப்பது தான் விநோதம். சிலபேருக்கு சிலரிடம் அது ஆழ்ந்து விகசிக்கும் பொழுது காதலாக மலர்கிறது. ஞானப்பணுகு சற்றே காலசைச் சாய்த்து சாய்த்து நடக்கும் தனுவிடம் ஏற்பட்டதும் அதுதான். சொல்லப்போனால், டெஸ்சிடீ ச்சரூக்கும் அதே மாதிரியான ஒன்று தான் ஞானப்பன் மலேயும். ஆனால் தனலெச்சுமியின் பால் ஞானப்பன் கொள்வதற்கும், ஞானப்பனின் மீது டெஸ்சி கொள்வதற்கும் மனமையான வித்தியாசத்தை பிப்பவருக்குப் புலப்படும் துவார வண்ணதாசன். இந்த நுண்மையைப் புரிந்து கொண்டோருக்கு அவரின் 'தனும்மை' அற்புதமான சிறுகதை. மரூத்துவமனையும் ஒரு உலகம் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு சிறற்றிர தான். வகை வகையான நோய்களாகக் கற்றவாறு வகை வகையான மனிதர்கள். மனிதர்க்கு மனிதர் கொள்ளும் உறவுகளும், சில நாட்களாக காயினும் அவர்கள்க்குள் ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளும் அக்கரையும், இயல்பாகப் படியும் அன்பு விசாரிப்புகளும், உதவிகளும் 'கட்சையாய் திரிந்தவர்' கதையில் அழகாகப் பதியப்பட்டிருக்கும். காதலித் தவளகை கரம் பிபிக்க முடியாமல் போகிறது அண்ணன்க்கு. வேறேரே இடத்தில் அவள்க்குத் திருமணமாகி, கைக்கழந்தையுடனான அவளை-- தம்பி தன் நண்பனுடன் எதேசையாக வழியில் சந்திக்கும் கதை, 'ரதவீதி'. அந்தக் குட்டியிட்டு கதைக்கூள் கோடானுகோடி உணர்வுகளைப் பதித்துத் தருவார் வண்ணதாசன். 'கிருஷ்ணன் வதைத் வீட்டு' மனசுக்கை குட்டையும். அந்த மாதிரி கிருஷ்ணன் பொம்மை பதிக்கப்பட்ட ஒரு வீட்டைப் பார்த்த அனுபவம், வேறொரு நிகழ்ச்சியின் அதிர்ச்சியை இங்கு கொண்டு வந்து சரேத்து கதையாகியிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

Written by ஜீ வி -

Saturday, 27 October 2012 18:00 - Last Updated Saturday, 27 October 2012 18:16

'பாம்பின் கால' கதையே சரசரவென்று ஆரம்பிக்கும். தலபையில் தான் பாம்பே தவிர, பாம்பு பற்றி எதுவும் கதையில் இல்லை. 'அதுபோல' என்பதற்காக வதைத் தலபைப் பூ அது. திறப்பதற்குக் கொஞ்சம் நேரமாகிப் போய்விட்ட அன்று, சலினைத் திறந்ததிலிருந்து பொழுது போய்க் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, 'முதல் போணி' பண்ண யாரும் வருவதாக இல்லை. பரமபாலும் அடதே தீக் கிடக்கும் எலக்டிரிக் கிடங்கு வாசலில் மரத்தடியில் புதிதாய் கடபோட்பிரகும் பையனுக்கும் இதே நிலை தான். முதல் போணிக் காக காத் திருந்து காத் திருந்து இனிப் பொறுக்க முடியாது என்கிற நிலை வந்த பொழுது, அந்தப் பையனிடம் பரேம் பசோமல் அழுக்குக் கட்டை ஒன்று வாங்கி போணி பண்ணி, அந்தப் பையனைக் கட்டிப் பிட்டு நாற்காலியில் உட்காரவதைப் பையனுக்கு முடிவெட்ட ஆயத்தமாகிறான் அவன். இப்படியாக அவனுக்கும் அன்றைய முதல் போணி முடிவதற்கு வழியறே புகிறதும்.. இதற்கிடையே அமர்த்து போய்விட்டத் தொழிலின் மீ தான் நசேத்தயையும், இதன் தொடக்கத்திற்குப் பின் தான் மற்ற உதிரி வலைகளில்லாம் என்கிற மாதிரி அவன் மனத்தில் கோரக்கும் நினவைகளை சகேரமாய்க் காட்டுவார். இவரது கதைகளில் பாம்பு பல இடங்களில் தலகாட்டும். ஏன்?.. ஒரு கதைத் தொகுப்புக் காக எழுதிய முன்னுரையில் கட்ட பாம்பு வரும் நேரத்தி வியக்க வகைக்கும். "பிராடனின் பிரம்புக் கட்டையிலிருந்து தற்செயலாகத் தப்பித்த பாம்பு, கட்டைக்குத் திரும்புகிற வழி தொலந்தது, ஒளிந்து கொள்கிற அவசரத்தில் பழக்கமற்ற தரையோரங்களில் சரசரத்து ஓடி முட்டி முட்டி முட்டைடேுகிற நிஜம் அது.. எல்லா இடத்திலும் இருக்கவும், எல்லா இடத்திலும் வாழவும் விரும்புகிற அதே மனம், இன்னொரு விதத்தில் ஒரே இடத்தில் இருக்கவும் விரும்புகிறது என்பதும் எல்லா இடத்திலும் வாழ முடியாது தவிக் கிறது என்பதும் நிஜம்' என்று வண்ணதாசன் உணர்வதைச் சொல்வதற்காக வந்த காட்சி நேரத்தி இது!

ஆமாம், பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த திருநிலை வலைப் பகுதியை அவரால் மறக்கவடே முடியாததினால் தான் அந்த சூலோச்சனா முதலியார் பாலமும், குறுக்குத் துறையும், கலமண்டபமும், நிலையையப் பரக்கோயிலும், காகக்கிரகும்மும், வாகையடி அம்மன் கோயிலும், சந்திப்பிளையார் முக்கும், பாலையங்கோட்டை வாய்க் கால் பாலமும் அவர் எழுத்தில் அங்கங்கே தலகாட்டிக் கொண்டே இருக்கும். அதே போல விறகுக் கடையில் விறகைப் பிளக்கும் சம்மட்டி அடி, ஈர் விறகின் ஒரு பூளிப் பான பச்சை வாசனை, திரும்பச் சங்கடப்பட்டுக் கும் என்று உணர்த்திய கடையிலிருந்து ரோடும் வரமடங்கி மடங்கி கிடந்த லாரித் தடம், வப்பே மரத்தின் அடர்த்திக் குள் ஒளியும் பளீர் வயில், பாக்கு மரத்திலிருந்து பொத்தென்று விழும் அணில், தாம்புக் கயிறு மாதிரி ஜடை பின்னிக் கொண்டிருக்கும் போகன் வில்லா என்று என்னன் வவோவான அனுபவித்த ரசனை ஜாலங்கள் அங்கங்கே பளிச்சிட்டு சித்திரமாய் நெஞ்சில் பசுக்கென்று ஓட்டிக் கொள்ளும்.

எழுதிக் கொண்டு வரும் பொழுதே ஒன்று தரிகிறது.. வண்ணதாசனின் சிறுகதைகளுக்கு இது இப்படியான கதை என்று குறிப்பு கொடுப்பது ஒருவிதத்தில் அவர் எழுத்தின் அழகை குறைத்து மதிப்பிட வழிகோலும் என்று தோன்றுகிறது. அவர் கதைகளை நேரிடையாக வாசித்து அவருடன் பரிச்சயம் கொள்வதே சரி. அவருடைய 'சின்னம்

Written by ஜீ வி -

Saturday, 27 October 2012 18:00 - Last Updated Saturday, 27 October 2012 18:16

முதல் சின்ன வரலக் கற்றுநாவலநை நினதைத்தால் அப்படித்தான் முடிவாக்கு வரத் தோன்றுகிறது. அப்பொழுது தான் எடுத்துக் கொண்ட கதையின் போக்கினடியே நுணுகி நுணுகி ஓவ்வொன்றையும் நிரூபித்ததில் அணுகி பிப்போருக்கு அவற்றை எப்படிப் பழக்கப்படுத்துகிறார் என்பது புரிபடும். 'பெண்கள் துன்பப்படுகிறார்கள் என்று கரிசனப்படுகிற ஆண்கள், அந்தக் கரிசனம் காரணமாகவே அடக்கிற துன்பங்கள் ரொம்ப நூட்பமானவை' என்பன போன்ற மனமயான உணர்வுகள், ஒரு கதையைப் படித்தால் கதையின் அவுடலை மட்டும் மீட்போக்காகப் பார்த்துவிட்டு நகரும் மனங்களால் உணர் முடியாதவை.

கலயாணஜியின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பு அன்னம் வளியிட்ட 'புலரி'. மறக்கவே முடியாத அந்த 'தோட்டத்திற்கு வளியிலும் சில பக்கங்கள்' பற்றி வறொரு இடத்தில் நிறையச் சொல்ல வேண்டாமெனத் தோன்றுகிறது. அதே மாதிரி தான் ஆனந்தவிகடனில் எழுதிய 'அகம்-புறம்' கட்டுரைத் தொகுப்பும். ஒரு காலத்தில், கண்ணதாசன், தீபம், நடமை, மீட்சி, கணயாழி, உயிரெழுத்து என்று நிறைய இதழ்களில் காணக்கிடத்தார். 'கண்ணதாசனில் வண்ணதாசனைப் பார்த்தது, அந்த அச்சுநேரத்திலும் அமுதோன் வரதலிலும் அந்தக் கால அதி அனுபவம்.

இவ்வளவு சொல்லி விட்டு கலயாணஜியின் கவிதைகள் பற்றி கோபி கட்ட காட்டவில்லை என்றால் அது பெருத்த குறையாகிப் போகும். பொத்தி வதைத் தம உணர்வுகளைப் பையப்பைய வளிக் காட்டி நம் நடுஞ்சில நகிழ்ச்சியுடன் உலாவிடுவார். பகிர்தலுக்காக எனக்குப் பிடித்த அவரது கவிதைகளில் ஒன்று:

நீ வருவதற்காக
காதலிருந்த நேரத்தில் தான்
பளிங்கு போல்
அசையாதிருந்த தபெப்பக்குளம்
பார்க்க ஆரம்பித்தனே
தலகை மூய் வரநைது கொண்ட
பிம்பங்களுடன்
தண்ணீர் என பார்வையை
வாங்கிக் கொண்டது முற்றிலும்;
உன்னை எதிர்பார்ப்பதையே
மறந்து விட்ட ஒரு கணத்தில்
உன்னுடைய கைகல்பட்டு
உடனத்தது
கண்ணாடிக் குளம்

நீ வந்திருக்க வேண்டாம்

00000000 00000000 (00 0000) : 000000 00000000 0000000000

Written by ஜீ வி -

Saturday, 27 October 2012 18:00 - Last Updated Saturday, 27 October 2012 18:16

வண்ணதாசனின் பல நூல்களை சன்னை சந்தியா புதிப்பகம் வளையிட் டிருக்கிறது.
அவர்கள் தொலைபேசி: 24896979 அலபைசி: 9841191397

நன்றி: <http://jeevesblog.blogspot.ca/2011/06/blog-post.html>